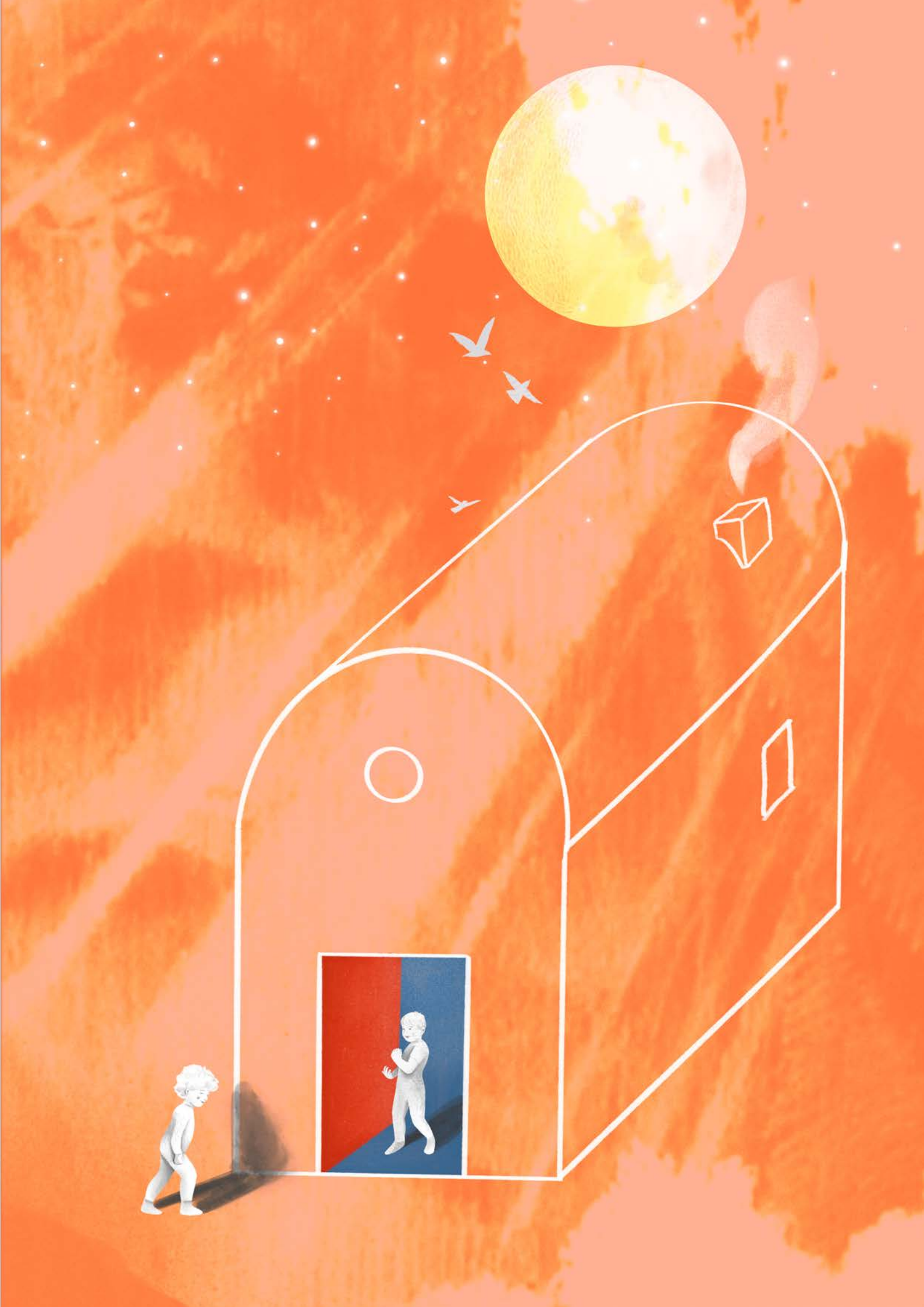




*Op een dag vroeg je me
of ik bij jou kwam spelen.*

Ik kwam naar je huis. Een heel gewoon huis.
Een huis als een ander. Daar wachtte je me op.





'Kijk,' zeg je, 'dit zijn muren om tussen te wonen, en er is ook een dak.'

Je neemt me bij de arm en trekt zachtjes.



Daar, achter een hoek, zit een deur. Niet zomaar een deur;
eentje waar normaal enkel jij doorheen kan.



*'Vandaag open ik hem graag voor jou,'
vertel je vastberaden.*